

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 136. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm7466.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 29 *Frit efter 2 Moseb. 1. Josephus og Herodot..

- 1 Et Paradis var Gosen,
Saa godt som Kanaan,
Med Ranken og med Rosen,
Midt i Ægypti Land;
- 2 Men bedre var dog Ørken,
Med Frihed, Fred og Ro,
End Gosen under Tyrken,
Og under Pharao.
- 3 Hvor Josef stod for Styre,
Hans Børn var Trælle nu,
Hans Daad i Tid hin dyre
Kom Ingen meer ihu.
- 4 I Trældom gik med Kvide
De Store og de Smaa,
Alt hvad de maatte lide
Kun Gud i Himlen saae.
- 5 137 De maatte see paa Nilen,
Hvor mangen Broder sød
Blev offret Krokodilen,
Og fandt i Svøbet Død.
- 6 Som Dyr de maatte slide,
hvor Solen brænder heed,
Opmure Pyramide
I deres Ansigts Sveed.
- 7 For Svøben og for Tampen
De brænde maatte Leer,
Til det blev haardt som Kampen,
Og let dog som en Fier.
- 8 De ælted Leer med Møie,
De brændte Tegl med Suk,
Skjøndt det var haardt at døie,
De voved ei et Muk.
- 9 Alt stod en Pyramide
Af Tegl i Gosenland,
Og praed, dem til Kvide,
Med Runeskraft om Rand.
- 10 Der stod i Dage sene:
Ei ligne man ved mig
Et Værk af hugne Stene,
Som Jord ved Himmerig!
- 11 138 En Stang de stak i Floden,
Af hvad der hængde ved
Et Underværk paa Kloden
Jeg blev i tusind Led.
- 12 Saa gjorde man en Gaade
Til Præl af liden Konst,
Det var Ægyptisk Maade
At plage Folk omsonst.
- 13 Ebræerne ved Nilen,
De fik da aldrig Fred,
Kun Død man kaldte Hvilen
Fra Trældoms Bitterhed.

- 14 De strøg nu Steen til Flere,
Og blanded Leer med Straa,
For Plagen at formere,
Tog grandt man Tal derpaa.
- 15 Da løfted Jakobs Sønner
Til Himlen Øie mat,
Og ind kom deres Bønner
For Isaks Trøster brat.
- 16 Med Trøst og Tegn fra Oven
Kom *Amrams* Sønner to,
Kun den var ret forvoven,
Som turde dem ei troe.
- 17 139De *Amrams* Sønner begge
For Kongen gik at staae;
Han loe dem ud som Giække
Trods deres Lokker graa.
- 18 De sagde paa Guds Vegne:
Vort Folk lad drage ud
Til Horeb-Bjergets Egne
At dyrke Himlens Gud!
- 19 Da hørdes Kongen skryde:
Hvis er det Herrebud,
Som Pharao skal lyde?
Er han ei Jordens Gud!
- 20 Han sagde: Kroppe dovne
Har Mod paa Gildesfærd,
Men, ved Ægyptens Ovne,
De kiønt skal blive her.
- 21 De har for gode Dage,
Det mærker jeg derpaa,
Herefter med Umage
De selv skal sanke Straa;
- 22 Da faaer de det lidt værre
Til Griller at forslaae,
Thi Stene ikke færre
Hver Dag de stryge maae.
- 23 140Nu strængdes Folkets Plage,
Nu voxde deres Nød,
Og under Graad og Klage
De ønsked sig kun Død.
- 24 Det maatte *Moses* volde,
Han sine Hænder vreed,
Og skulde dem dog folde
For Gud i Ydmyghed.
- 25 Guds Viisdom er en Gaade,
En Løngang er Hans Vei,
Men evig er hans Naade,
Hans Løfter glippe ei!
-